

Posudek diplomové práce Jiřího Absolona
vypracované na téma „Americké a evropské pojetí základního kapitálu a jeho
funkce“

Posuzovaná práce se zabývá aktuálním a zajímavým tématem. Struktura je volena tak, že první čtyři kapitoly mají obecnější charakter, zatímco všechny následující jsou věnovány výhradně otázkám americké koncepce adekvátní kapitalismu a souvisejícím problémům.

Po metodologické stránce převládá popis látky. Za nedostatek považuji, že až na několik výjimek téměř chybí srovnávací přístup, který se na některých místech přímo nabízí (např. pojednání o prioritních akcích, které autor místy zaměňuje za „preferenční“ na str. 24). Obecnější shrnutí nejsou obsažena ani v závěru práce.

Po obsahové stránce svědčí práce o tom, že se autor seznámil se zvolenou problematikou. Současně je zřejmé, že některé souvislosti zcela nepochopil. Z dílčích připomínek lze uvést například následující:

Výhradu mám k názoru autora na neochvějnost evropských přístupů ke koncepci reálné povahy a udržení základního kapitálu. V dalším textu ostatně sám diplomant na názorový posun evropských teoretiků i praktiků upozorňuje. Stejně tak není všeobecně akceptován názor, že garanční funkce základního kapitálu je vnímána jako nejdůležitější (str. 7). Z textu na str. 10 je zřejmé, že autor chybně chápe podstatu základního kapitálu. Ten není „určitou částkou“, kterou musí zakladatelé a další upisovatelé „vytvořit“ a „udržet“, ale je položkou na straně pasiv bilance, která má být kryta majetkem společnosti. Také s tvrzením na str. 11

nelze souhlasit. Autor zde váže zápis společnosti do obchodního rejstříku na splacení základního kapitálu. Tak tomu ale není. Podmínkou zápisu je splacení alespoň části základního kapitálu, jejíž minimální mez je stanovena zákonem a zbylá část je „kryta“ pohledávkami společnosti vůči upisovatelům. Na straně 12 nelze souhlasit s názorem o výplatě dividend. Pokud správně chápu obsah autorova sdělení, pak je třeba upozornit na ustanovení § 178 odst. 2 ObchZ. Poslední dva odstavce na téže straně jsou formulačně nesprávné a věcně nesrozumitelné.

Autor též nijak nevysvětlil (a to ani v subkapitole, na niž odkazuje), jak souvisí nominální hodnota akcie s ochranou rovného zacházení se všemi akcionáři (str. 14). Dále mám za to, že americké právo ani doktrína nezaměňují pojmy „distribuce“ a „dividenda“, neboť distribuce (rozdělování) je pojem širší (str. 54). Zcela nesrozumitelná je věta v následujícím odstavci „Rozdíl je pak v druhém testu (testu insolvence), které je v systému zkoušky vydělaným přebytkem navíc“.

Závěr předchozího odstavce má obecnější platnost. Citovaná věta, ale i řada dalších pasáží obsahující nesrozumitelné formulace, z nichž řada svědčí o doslovném a velmi neobratném převzetí cizojazyčného textu (navíc bez uvozovek).

Celková jazyková úroveň textu svědčí o základních gramatických neznalostech, a to jak interpunkce, shody podmětu s přísudkem, ale i skloňování a slovesných tvarů (příkladem za jiné může být i deset gramatických chyb a překlepů na str. 11).

Seznam literatury obsahuje některé reprezentativní tuzemské prameny. Oceňuji využití zahraniční odborné literatury. Vážnou výhradu mám k práci s literaturou. Ačkoli je zřejmé, že autor místy doslova přebírá pasáže ze zahraniční literatury, neuvozuje je a neodkazuje na

pramen. Na str. 7 a 10 až 11 je pak převzat doslova text tuzemské publikace bez uvozovek. Skutečnost, že je pod čarou uveden název titulu a autorka, nemění nic na závěru o nekorektní práci s literaturou. K poznámkovému aparátu ještě dodávám, že poznámky jsou větami, což autor nerespektuje.

Z výše uvedených důvodů stojí posuzovaný textu na hranici akceptovatelnosti. Konečný závěr o tom, že ještě může být způsobilý obhajoby, opírám o obtížnost a zajímavost tématu a využití (i když problematické) zahraniční literatury. Konečné rozhodnutí bude záviset na vystoupení diplomanta při obhajobě.

Doc. JUDr. Stanislava Černá, CSc.

vedoucí diplomové práce

V Praze dne 18. 9. 2007